

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
 *Όργανο όμωνύμου Συλλόγου
 Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Αθήνα
 www.ioannisvaptistis.gr

■
 Τηλέφωνα:
 2103212713 - 2103212107
 e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

■
 ● ΕΤΟΣ 66ο - ΤΕΥΧΟΣ 711 ●
 ● ΙΟΥΛΙΟΣ 2024 ●

«Ίδε ό άμνός του Θεού ό αίρων τήν άμαρτιαν του κόσμου»
 (Ίωάν. α' 29)

● «Ίδε ό άμνός του Θεού ό αίρων τήν άμαρτιαν του κόσμου» (Ίωάν. α' 29) ●

Τί ζητάμε;

Ζητάμε; Τί πρέπει νά ζητάμε; Οί άνθρωποι του κόσμου, τής ύλης, τί ζητάνε; *Τρία* κυρίως ζητάνε: Τί θά *φάμε*, τί θά *πιούμε*, τί *ρουχα* θά φορέσουμε; Τά φαγάδικα, τά ούζερί, τά μαγαζιά τής μόδας, αυτά κυρίως κάνουν καλές δουλειές. *Α! Λησμόνησα! Καί ένα τέταρτο είναι πού ζητάμε: Ζητάμε τό τί θά *δοῦμε*; «*Άρτον καί θεάματα», αυτά του κόσμου τά τερπνά. Αὐτά πάντοτε ἐπιζητοῦν οί κοσμικοί άνθρωποι.

● Μιλáει ό Χριστός καί γιά τά τέσσερα, πού τά ἀναφέρει στό Εὐαγγέλιο (Ματθ. ε' 14-19). *Άλλωστε Έκείνος μᾶς ἔδωσε τά *μάτια*, γιά νά βλέπουμε. Έκείνος ἔβαλε καί στό σῶμα τήν *πεινα* γιά φαγητό, γιά τό τί θά *φάμε*. Έκείνος ἔβαλε καί τό αἶσθημα τής *δίψας*, ὥστε νά ποθοῦμε γιά γάργαρα νερό. Έκείνος ὁμως ἔβαλε καί τή *νητροπή*, νά νηυνώμαστε σεμνά, νά μήν ἐκθέτομε τή *γύμνια* μας καί νά μή προκαλοῦμε τά μάτια τῶν ἄλλων.

● Έκείνος πρό παντός ἔβαλε τά *μάτια*. Καί γιά τά τέσσερα ἔβαλε ένα *μή* ό Χριστός. Τά Μή του Χριστου είναι τά *Ναί* του ουρανού.

● *Πρῶτο μή!* Παιδί μου, λέει ό Χριστός, ὄχι *πονηρία* στά μάτια. *Αν ό ὀφθαλμός σου είναι πονηρός, ὄλο τό σῶμά σου θά είναι πονηρό. Από τό μάτι ξεκινοῦν ὄλα τά κακά. «*Έκ του ὄραν τίκτεται τό ἔραν», λέει καί ό ἅγιος Ίωάννης τής «Κλίμακος». Τά μάτια δέν μᾶς τά ἔδωσε ό Θεός γιά νά βλέπουμε *αἰσχροά θεάματα*. Μᾶς τά ἔδωσε γιά νά βλέπουμε τά ὠραία τής φύσεως, ν' ἀπολαμβάνουμε τόν οὐρανό μέ τ' ἄστρα, τά πουλιά καί τά λουλούδια, νά προσέχουμε τούς ἀδελφούς μας μέ ἀγάπη, τά παιδιά καί τούς νέους μέ ἀγνότητα. Νά βλέπουμε τίς εἰκόνας καί τούς ἁγίους.

● *Προσοχή* στά μάτια! Εἰδικά σήμερα. Γιατί γίνονται ἀδηφάγα. *Αχόρταγα. Δέν τρώμε μέ τό στόμα μόνο. Κυρίως τρώμα μέ τά μάτια. Τρώμε ὅτι μᾶς σεβρίζουν στήν τηλεόρασι, στόν ὑπολογιστή, στό κινητό, στό διαδίκτυο γε-

νικῶς. Προσοχή στά μάτια, τονίζει ὁ Χριστός. Ἀπό τά μάτια γεννιῶνται οἱ κακές ἐπιθυμίες. Ἀπό τά μάτια γεννιῶνται οἱ αἰσχροτήτες καί οἱ συζυγικές ἀπιστίες.

● Προσοχή καί σ' αὐτούς πού προκαλοῦν τά μάτια μας νά ἀμαρτάνουν. Τονίζει ὁ Κύριος: Καί ἓνα βλέμμα πονηρό νά ρίξης πάνω σέ μιᾶ γυναῖκα, ἤδη εἶναι σάν νά μοίχευσες! «Πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα πρός τό ἐπιθυμῆσαι αὐτήν ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτήν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ» (Ματθ. ε' 28). Ἀλλά καί ἡ γυναῖκα, πού μέ τήν ἄσεμνη ἐμφάνισί της καί τήν προκλητικότητα της, προσήλκυσε τό πονηρό βλέμμα τῶν ἀνδρῶν, ἤδη καί αὐτή διέπραξε μοιχεία.

● Ἀλλά, θά πῆ κάποιος: Καλά τό καταλαβαίνουμε, ὅτι τό μάτι ἀμαρτάνει. Ἀλλά τά ἄλλα; Ἀμαρτάνουμε ὅταν τρῶμε, ὅταν πίνουμε κάτι ἢ ὅταν ἐνδιαφερόμεθα γιά τά ροῦχα μας; Δέν λέει ὁ Χριστός νά μήν τρῶμε, νά μήν πίνουμε, νά μή ντυνώμαστε.

Προσέξτε τί λέει: «Μή μεριμνᾶτε...». Νά μήν ἔχουμε ἀγχος καί ἀγωνία. Νά φροντίζουμε, καί ὄχι νά ταρασσώμεθα καί νά ἐκνευριζώμαστε.

● Πῶς νά μήν ἔχουμε ἀγχος καί ἀγωνία; Πῶς; Ἄς διδαχθοῦμε ἀπό τούς δύο δασκάλους.

Δάσκαλός μας τό σπουργίτι. Γιά δέστε τά πουλιά. Μήτε σπέρνουν, μήτε θερίζουν. Ποιός τά τρέφει; Ὁ Κύριος. Περισσότερο δικός μας Κύριος εἶναι. Ἄφησε τή μέριμνά σου στόν Κύριο... Ἀξίζεις ἀπειρώς περισσότερο ἀπό ἓνα σπουργιτάκι.

Δάσκαλός μας τό λουλούδι. Πῶς ντύνεται τόσο ὄμορφα; Ποιός τό ντύνει; Ὁ Κύριός του. Περισσότερο δικό σου Κύριος εἶναι.

● Δέν μάθαμε δύο λέξεις, πού φανερόνουν τό σχέδιο τῆς ἀπειρης ἀγάπης τοῦ Θεοῦ: *Μέριμνα Θεοῦ - Πρόνοια Θεοῦ*.

● Καί γιά τά τέσσερα πού εἶπε ὁ Χριστός, μία λέξις εἶναι ἡ λύσις: Προτεραιότητα. «Ζητεῖτε πρῶτον τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καί τήν δικαιοσύνην αὐτοῦ καί ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν» (Ματθ. στ' 33).

● Καί τά μάτια τά θέλουμε γιά νά δοῦμε τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καί τά ὑλικά μας τά φροντίζει: Ἄν βέβαια τά βάλουμε δεύτερα!

● Πρῶτα ἡ τροφή τοῦ Θεοῦ, ὁ λόγος, καί μετὰ τό ὑλικό ψωμί.

● Πρῶτα ἡ θεία Κοινωνία, τό ποτό τοῦ Θεοῦ, καί μετὰ τή δροσιά τοῦ κόσμου.

● Πρῶτα τό ροῦχο τῆς ψυχῆς καί μετὰ τό σεμνό καί ἀπλό ροῦχο τοῦ σώματος.

● Σοῦ λέει ὁ Χριστός: Γιατί τά χάνεις; Ἐδῶ εἶμαι Ἐγώ!

Ἄρχιμ. Δανιήλ Ἀεράκης

Θηριωδέστατο τέρας

«Τό τῆ γαστρί δουλεύειν καί τῆ τῶν χρημάτων ἐπιθυμία, καί ὀργίζεσθαι καί δάκνειν καί λακτίζειν, οὐκ ἀνθρώπων, ἀλλά θηρίων ἐστίν. Καίτοι τά μέν θηρία ἓνα ἕκαστον ἔχει πάθος, καί τοῦτο κατά φύσιν. Ὁ δέ ἄνθρωπος, πᾶσιν ἑαυτόν ἐπιτρέπει τοῖς πάθεσι. Οὐκ ἔτι θηρίον γίνεται μόνον, ἀλλά τέρας πολύμορφόν τι καί ποικίλον» (Ε.Π.Ε. 12,468).

Μετάφρασις

Τό νά ὑποδουλώνεται κανείς στή γαστέρα ἢ στά χρήματα, τό νά ὀργίζεται καί νά δαγκώνη ἢ νά κλωτσᾶ, αὐτά εἶναι χαρακτηριστικά ὄχι ἀνθρώπων, ἀλλά ζώων. Μολονότι τά μέν θηρία καθένα ἔχει ἓνα πάθος, καί αὐτό μάλιστα κατά τή φύσι του. Ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος ἀφήνει τόν ἑαυτό του νά γίνεται ὑποχείριο ὄλων τῶν παθῶν. Δέν καταντᾶ μόνο θηρίο, ἀλλά γίνεται τέρας πολύμορφο καί ποικιλόμορφο.

Σεβάσμιος επίσκοπος

† 'Ο Κίτρος 'Αγαθόνικος

Γεννήθηκε στο Αίγιο τό 1937. Συνδέθηκε με την 'Αδελφότητα «Σωτήρ». Σπούδασε Θεολογία (1956-1961). 'Ως κληρικός διακόνησε τό κήρυγμα.

'Επί του μεγάλου εκείνου 'Αρχιεπισκόπου, του 'Ιερωνύμου του Α', επιστρατεύτηκε νά διδάξη και νά διευθύνη έκκλησιαστικές σχολές.

Τό 1985 εξέλεγε Μητροπολίτης Κίτρος. Μέ ζήλο και πνευματική προοπτική εργάστηκε στην Κατερίνη και όλη την Πιερία. 'Ο Κύριος θέλησε νά τον δοκιμάση μέ πολυετή ανίατη ασθένεια.

'Από τό 2013 βρισκόταν στο κρεβάτι χωρίς νά έχη αίσθησι του περιβάλλοντος. 'Αφησε αγαθή μνήμη. 'Ολοι τον σέβονταν. 'Εκοιμήθη στις 10 'Ιουνίου 2024. 'Η έξόδιος ακολουθία έψάλη στον Μητροπολιτικό Ναό της 'Αναλήψεως Κατερίνης.

* * *

Δέκα τρία χρόνια αναμονής. Περίμενε πότε θά τον καλέση ό Χριστός κοντά Του. Βυθίστηκε σε κατάσταση σωματική και ψυχική, πού δέν μπορούσε ούτε νά δη ούτε νά μιλήση ούτε νά επικοινωνήση. Δέν έμεινε βέβαια χωρίς νοσηλευτική βοήθεια, άλλ' αυτό δέν σημαίνει, ότι είχε την παραμικρή επαφή ό άλλοτε δραστήριος και φιλόανθρωπος επίσκοπος.

Δέκα τρία χρόνια αναμονής. 'Ο Κύριος τον κάλεσε στις 10 'Ιουνίου. Τώρα και κινείται, ό τόσα χρόνια άταφος νεκρός. Τώρα και βλέπει την ύπερκόσμη δόξα, ό τόσα χρόνια τυφλωμένος. Τώρα και ψάλλει, ό τόσα χρόνια άλαλος. Τώρα πορεύεται ανάμεσα στους άγγε-

λους, ό τόσα χρόνια ακίνητος.

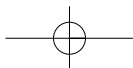
• 'Ο Σεβασμιώτατος 'Αγαθόνικος είχε καρδιά (πνευματική), πού δέν μπορούσε νά μήν αγαπά όλους τους ανθρώπους. Είχε χαμόγελο, πού στόλιζε κάθε επαφή του με τους λειτουργούς και με τό ποιμνιό του.

• 'Ο Σεβασμιώτατος 'Αγαθόνικος είχε βήματα άποστολικού άνδρός. 'Επισκεπτόταν όλες τις κώμες και όλα τά χωριά του. 'Η άγωνία του και ή αγάπη του, τό ποιμαντικό ενδιαφέρον και ή έκκλησιαστική του διακονία, τον είχαν καταστήσει όντως επίσκοπο, πατέρα όλων των ψυχών.

• 'Ο Σεβασμιώτατος 'Αγαθόνικος δέν έβλεπε και δέν αισθανόταν τά τελευταία χρόνια. Τον έβλεπαν όμως οι κληρικοί του και οι πιστοί της έπαρχίας του. 'Εβλεπαν τα έργα του. 'Εβλεπαν τους Ναούς και τά πνευματικά κέντρα πού άνοικοδόμησε. 'Εβλεπαν τή δύψα του ν' άποκτήση ή Πιερία καλούς ποιμένες. 'Ανέρχονται σε έκατό (100) οι χειροτονίες του νέων κληρικών.

• 'Ο Σεβασμιώτατος 'Αγαθόνικος ήταν πρᾶος και ήσύχιος, γλυκός στις συμβουλές του. Και γι' αυτόν άρμόζει ό χαρακτηρισμός του άγίου Γρηγορίου του Θεολόγου: «Σιωπῶσα παραίνεσις». Δέν μιλούσε τόσα χρόνια. 'Ομως λαλούσε ή αγάπη του, τό ήθος του, ή ύπομονή του, ή καλωσύνη του.

• 'Ο Σεβασμιώτατος 'Αγαθόνικος δέν περίμενε νά γίνη επίσκοπος, για νά δείξη τό άγρυπνο της αγάπης του. Και ως πρεσβύτερος και ως ιεροκήρυκας και ως δάσκαλος και ως καθηγητής και ως διευθυντής έκκλησιαστικών σχολών, έδειχne την θεολογική και έκ-

Ἡ πύλη τῆς Βασιλείας

Πολλοί μένουν ἔξω

Τό ρεῦμα τῆς ζωῆς καί τῆς ἀθανασίας ὠθεῖ τόν ἄνθρωπο, εἴτε πρὸς τὰ πάνω, εἴτε πρὸς τὰ κάτω. Ἡ ἴδια πόρτα ὁδηγεῖ καί πρὸς τὰ πάνω καί πρὸς τὰ κάτω. Εἶναι ἡ πόρτα τοῦ θανάτου. Θά τὴν περάσουμε

κλησιαστικὴ του πρόνοια γιὰ τόν λαό, καί ἰδίως γιὰ τοὺς μαθητές.

- Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀγαθόνικος δέν φιλονείκησε μέ κανέναν. Νικοῦσε μέ τὴν ἀγαθότητά του, ὅπως καί τό ὄνομά του φανερώνει.

- Ἡ ὁσιακὴ μορφή του θά διδάσκη γιὰ πολλά χρόνια τό ποιμνίό του.

- Ἡ δοκιμασία του πέρασε πλέον. Τώρα ζῆ τὴν «καινὴν ζωὴν». Τὴν ἡμέρα τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἡ τοπικὴ Ἐκκλησία τόν ἀποχαιρέτισε, ἀφοῦ καί ἐκεῖνος ζῆ τώρα μέ τὰ δῶρα, πού ἀποδίδει ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ. Καί τὴν ἐπομένη, τὴν ἡμέρα τῆς Ἀναλήψεως, ἡ τοπικὴ Ἐκκλησία φιλοξένησε τό ἱερό του σκῆνωμα στόν ὁμώνυμο Μητροπολιτικό Ναό τῆς Ἀναλήψεως. Ἡ Ἀνάληψις εἶναι καρπὸς τῆς κατάθεσης. Καί ὁ πατήρ Ἀγαθόνικος κατέθεσε ὅ,τι καλό εἶχε στή διακονία τῆς Ἐκκλησίας. Καί τώρα ζῆ τὴν ἀνάληψι. Ἀνεβαίνει «ὅπου ὁ Χριστός ἦν τό πρότερον».

- Τὴν εὐλογία σου ζητᾶμε, τίμιε πάτερ. Ὡς συνομίληκός σου καί ὡς σχεδόν συμφοιτητής σου, ἐξαιτοῦμαι τὴν πρεσβεία σου γιὰ τό ἔλεος τοῦ Κυρίου μας.

π. Δανιήλ

ὁπωσδήποτε. Εἶναι ἡ πόρτα γιὰ τό ἄσσανσέρ τῆς αἰωνιότητος. Ἀνάλογα μέ τό κουμπὶ πού θά πατήσουμε, μέ τὴ ζωὴ πού θά ζήσουμε, τό ἄσσανσέρ τῆς αἰωνιότητος θά μᾶς ὁδηγήσῃ ἢ στόν οὐρανὸ τῆς αἰώνιας ζωῆς ἢ στό βάθος τῆς αἰώνιας καταδίκης. Βεβαιώνει ὁ Κύριος: «Καί ἐκπορεύονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως» (Ἰωάν. ε' 29).

- Τόν θάνατο ἐμεῖς τόν βλέπουμε ἀπό μέσα, ἀπό τὴ ζωὴ αὐτὴ, καί σημειώνεται: «Ἐξοδος». Καί ψάλλουμε τὴν ἐξόδιο ἀκολουθία.

- Τό ἴδιο γεγονός, τόν θάνατό μας, οἱ ἄγγελοι τόν βλέπουν ἔξω ἀπὸ τὴ γῆ, ἔξω ἀπὸ τό χωρὸ καί τό χρόνο, ἔξω ἀπὸ τὴν ὑλικὴ τούτῃ ζωὴ, καί παρατηροῦν τὴν πινακίδα: «Ἐἴσοδος». Μπαίνουμε στήν ἄλλη ζωὴ.

Θά περάσουμε τὴν πύλη, τὴ θύρα τοῦ οὐρανοῦ, ἢ θά τὴν βροῦμε κλειστή; Τό μεγάλο πρόβλημα. Ὅλος ὁ ἀγώνας τῆς ζωῆς γι' αὐτό γίνεται, γιὰ ν' ἀνοιχτῇ καί σέ μᾶς, τοὺς ἀχρεῖους καί ἀναξίους, ἡ πύλη τ' οὐρανοῦ...

Τόσοι τὴν ἔπαθαν. Θά τὴν πάθουμε κι ἐμεῖς;

- Τὴν ἔπαθε ὁ δοῦλος τῆς παραβολῆς. Ἀμέλησε τό τάλαντό του. Συνοδεία, παρήγγειλε ὁ κύριος, νά τόν ὁδηγήσουν στήν πύλη τῆς κολάσεως: «Τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλετε εἰς τό σκότος τό ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καί ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων» (Ματθ. κε' 30).

- Τὴν ἔπαθαν οἱ πέντε μωρές παρθένες, πού ἔμειναν ἔξω τοῦ νυμφῶνος καί χτυποῦσαν ἀπεγνωσμένα: «Κύριε, Κύριε, ἀνοιξὸν ἡμῖν» (Ματθ. κε' 30).

- Τὴν ἔπαθαν πολλοί, οἱ περισσότε-

ροι, ἡ μεγίστη δυστυχῶς πλειονοψηφία τῶν ἀνθρώπων.

Ἄς προσπαθήσουμε νά μή τήν πάθουμε κι ἐμεῖς. Νά μή βροῦμε κλειστή τήν πύλη τῆς αἰώνιας ζωῆς.

Φαντασθῆτε πόρτα, πού ἀνοίγει αὐτομάτως. Καί ξαφνικά κλείνει τόσο σφραγιστά, ὥστε μέ τίποτα δέν ἀνοίγει. Κανένας κλειδαρᾶς δέν μπορεῖ νά τήν ἀνοίξη...

Κάπως ἔτσι εἶναι καί ἡ πύλη τῆς σωτηρίας, τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Σέ τούτη τή ζωή ἀνοίγει αὐτομάτως. Ἀρκεῖ νά μετανοήσουμε. Στήν ἄλλη ζωή σφραγίζεται μιὰ γιά πάντα. Ὅσοι μπῆκαν, μπῆκαν! Ὅσοι δέν πρόλαβαν, δέν θά μπορέσουν πλέον νά τήν ἀνοίξουν.

Ποτέ; Κι ἂν ἀκόμα χρησιμοποιήσουν τό κλειδί της; Ναί, οὔτε τότε.

Καί ἡ μετάνοια;

• Τό κλειδί τῆς βασιλείας εἶναι ἡ μετάνοια. Καί λίγα ἀκόμα λεπτά πρὶν πεθάνης ἂν τό χρησιμοποιήσης, μπορεῖς νά σωθῆς. Τό κλειδί λειτουργεῖ ὅσο ἀναπνέουμε. Ἀνοίγει τήν πύλη τοῦ παραδείσου, ὅπως μέ τόν ληστή. Ἀκοῦμε τή Μεγ. Παρασκευή: «Κεκλεισμένας ἤνοιξε τῆς Ἐδέμ πύλας, βαλὼν ὁ ληστής κλειδα τό Μνήσθητί μου».

Γιά τό θέμα τῆς πύλης μᾶς μίλησε παραστατικά ὁ Χριστός. Μίλησε γιά τό κλείσιμο, γιά τό ἀνοιγμα, γιά τήν εἴσοδο, γιά τόν ἀποκλεισμό εἰσόδου. Ἡ μεσσιακή κατάστασις παρίσταται ὡς οἰκία.

• Οἰκία λέγεται ὁ οὐρανός, ἡ ἔνδοξη κατάστασις τῶν ἀγίων, ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Οἰκία «ἀχειροποίητος, αἰώνιος» (Β' Κορ. ε' 1).

• Οἰκία, μέ πολλές ἐναλλαγές, μέ πολλά μερίσματα καί διαμερίσματα. «Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου μοναί πολλαί εἰσιν» (Ἰωάν. ιδ' 2).

• Ἄλλοτε ἡ οἰκία παρουσιάζεται ὡς ἐόρτιος οἰκία. Ὡς ἓνα παντοτινά χαρούμενο σπίτι, «ὅπου ἦχος καθαρὸς ἐορταζόντων».

• Ἄλλοτε ὡς οἰκία βασιλική καί ὡς νυμφώνας βασιλικῶν γάμων. «Ὁμοιωθῆ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπων βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ» (Ματθ. κβ' 2).

Πάντοτε ὁμως ὑπάρχουν τρία στοιχεῖα στήν εἰκονιζόμενη οἰκία τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

• Τό ἓνα: Ὅλοι οἱ ἀνθρωποὶ χωρᾶνε στό σπίτι τοῦ Θεοῦ Πατέρα. Δέν ὑφίσταται θέμα χωρητικότητας, πρόβλημα ὑπερπληθυσμοῦ, τό λεγόμενο ἀδιαχώρητο. Ὅσο στενή εἶναι ἡ πύλη, πού ὁδηγεῖ στήν ἀθανασία, τόσο καί ἀπείρως περισσότερο εὐρεῖα εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ὅσοι κι ἂν εἰσέλθουν, πιστοὶ καί ἐνάρετοι, πάντοτε θά ἰσχύη ὁ λόγος τοῦ θεϊκοῦ ἀπεσταλμένου: «Ἐτι τόπος ἐστίν» (Λουκ. ιδ' 22).

• Τό ἄλλο: Στήν πύλη γίνεται ἔλεγχος εἰσιτηρίων. Ἐλεγχος ἀποσκευῶν. Ἐλεγχος ἐτοιμασίας. Ἄλλοι εἰσέρχονται ἄνετα, ἐλεύθερα. Εἶναι οἱ ἔτοιμοι. Ὅλη ἡ ζωή τους ἦταν μιὰ ἐτοιμασία γι' αὐτή τή στιγμή. «Καί οἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον εἰς τούς γάμους» (Ματθ. κε' 10). Ἄλλοι ὁμως ἀποκλείονται.

• Τό τρίτο: Κάποτε θά κλείση διὰ παντός ἡ πόρτα τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. «Καί ἐκλείσθη ἡ θύρα» (Ματθ. κε' 10).

Ποιοὶ περνοῦν τήν πύλη;

Ἀνοίγει ἡ πύλη τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Ἄγγελοι παίρνουν ἐντολή: «Ἄρατε πύλας» (Ψαλμ. κγ' 7). Ἀνοίξτε τίς πόρτες.

Σέ ποιούς; Ποιοὶ οἱ ἀναμένοντες;

• Είναι οι *ἐκζητοῦντες*. Όλοι οι πιστοί, πού αισθάνονται τήν ἀναξιότητά τους, πού πιστεύουν βαθείά, ὅτι τίποτε καλό δέν ἔχουν πράξει. «Οὐ γάρ ἐποιήσαμεν τι ἀγαθόν ἐπί τῆς γῆς». Τά θεωρούμενα καλά θά μπορούσαν νά μᾶς ἐξασφαλίσουν τήν εἴσοδο στό καλοκομεῖο τῆς γῆς, νά προκαλέσουν ἴσως τό θαυμασμό τῶν ἀνθρώπων. Δέν ἐξασφαλίζουν ὁμως τήν εἴσοδό μας στήν αἰώνια ζωή. Καί αὐτό εἶναι πού ἔχει ὑψίστη σημασία. Δέν εἴμαστε ἀξιοί νά καλούμαστε παιδιά τοῦ Θεοῦ. Κάθε ἀμαρτωλός ἀναφωνεῖ: «Οὐκ εἰμί ἀξιός κληθῆναι υἱός σου» (Λουκ. ιε΄ 21).

Βαθείά *συναίσθησις* τῆς ἀναξιότητάς, ἀλλά παράλληλα καί μεγάλη πίστις στό ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

Ἀκούγεται ἡ φωνή τοῦ οὐρανοῦ:

—*Αὐτοί, πού ἐκζητοῦσαν καί ἐκζητοῦν τό ἔλεος, αὐτοί ἄς περάσουν. Τό αἴτημά τους ἔγινε δεκτό.*

Μέ πόση ἐπιμονή καί ὑπομονή τόσα χρόνια ὑπέβαλλαν τό αἴτημα τῆς σωτηρίας στό Θεό τοῦ ἐλέους καί τῶν οἰκτιρμῶν! «Ἄνοιξον ἡμῖν τήν θύραν τοῦ ἐλέους σου, Κύριε». Καί καλοῦσαν σέ ἐπικουρία καί ἐνίσχυσι καί τήν Μητέρα τοῦ Σωτήρος, τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο: «Τῆς εὐσπλαγχνίας τήν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε».

Τό αἴτημα γιά ἔλεος γίνεται πολλές φορές ὄχι ἀπλῶς ἐπίμονα, ἀλλά καί δυνατά καί ἐνοχλητικά.

—*Ἀνοίξτε τίς πόρτες! δίδεται ἡ ἐντολή τοῦ Θεοῦ. «Ἄρατε πύλας...»!*

—*Ποιοί εἶναι, Κύριε; Αὐτοί δέν φαίνονται νᾶναι δικοί σου, φίλοι σου.*

Ὁ Κύριος ἐπιμένει:

—*Ἀνοίξτε τίς πόρτες! Ἄν δέν εἶναι φίλοι μου καί πιστοί ἀκόλουθοί μου, ὅμως συνεχῶς μέ ἐνοχλοῦν μέ τίς κραυγές τους, μέ τίς προσευχές τους. Καθημερινά, ἀδιαλείπτως, δέονται...*

Τοῦ ἀνοιξαν τή δική τους πόρτα

Στό βιβλίο τῆς Ἀποκαλύψεως ζωγραφίζεται ὁ Κύριος, νά χτυπᾷ μέ εὐγένεια τήν πόρτα τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου. Ἀξίζει νά ξαναδοῦμε τόν πίνακα: «Ἴδου ἔστηκα ἐπί τήν θύραν καί κρούω. Ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καί ἀνοίξῃ τήν θύραν,

καί εἰσελεύσομαι πρός αὐτόν

καί δειπνήσω πρός αὐτόν

καί αὐτός μετ' ἐμοῦ» (Ἀποκ. γ΄ 20).

• Στέκει μέ σεβασμό τῆς ἐλευθερίας μας ὁ Χριστός. Θά μπορούσε νά τήν παραβιάσῃ. Αὐτός ἄλλωστε κατασκεύασε γιά κάθε ἄνθρωπο τήν πόρτα τῆς ἐλευθερίας.

• Στέκει μέ ἀγάπη γιά τήν ψυχή μας.

• Στέκει μέ διάθεσι προσφορᾶς.

• Στέκει μέ ὄλο τό θάμβος τῆς μορφῆς Του.

• Στέκει μέ τήν ἔλξι τοῦ Σταυροῦ Του.

• Στέκει καί κρούει. Ἐπίμονα χτυπᾷ. Ἐμᾶς, ἄν μιὰ φορά μᾶς προσβάλλουν, θιγόμεστε καί φεύγουμε. Ἐκεῖνος ὁμως ὄχι. Συνεχῶς Τόν προσβάλλουμε. Προτιμᾶμε ἄλλους, ἀντί γι' Αὐτόν. Ἄλλους ἀγαπήσαμε κι Ἐκεῖνον Τόν λησμονήσαμε. Καί ὁμως δέν θίγεται. Καί ἐπιμένει νά χτυπᾷ.

• Χτυπᾷ μέ καμπάνες ποικίλων ἤχων.

• Χτυπᾷ μέ τούς ρυθμούς κάθε ἐποχῆς.

• Χτυπᾷ ἔντονα.

• Χτυπᾷ προσωπικά, γιά τόν καθένα μέ διαφορετική θελκτικότητα.

• Χτυπᾷ, προσκαλεῖ, εἰδοποιεῖ. Καί πρό παντός δέν ἀποδοκιμάζει.

Ἄν Τοῦ ἀνοίξουμε, θά περάσῃ μέσα μας, στήν ὑπαρξί μας, στό εἶναι μας. Θά περπατᾷ στήν ψυχή μας. Θά φωτίζῃ τό νοῦ μας. Θά ἠλεκτρίξῃ τήν καρδιά μας. Θά εἶναι μόνιμος σύντροφός μας.

Μαζί Του θ' απολαμβάνουμε ἄρρητη γλυκύτητα.

Εἶναι πολλοί ἐκεῖνοι, πού μέσ' στούς αἰῶνες Τοῦ ἄνοιξαν. Πρόκειται γιά τούς ἀγίους. Ἄνθρωποι κι αὐτοί, ἁμαρτωλοί, πού δέν μετανόησαν μόνο μία φορά, ἀλλά μετανοοῦσαν συνεχῶς. Καί ὁ Χριστός εἶχε περάσει στή ζωή τους. Εἶναι ὅσοι ἔκαναν τό μεγάλο ἄνοιγμα.

- Ἄνοιγαν τήν καρδιά τους σέ εἰλικρινή μετάνοια καί ἐξομολόγησι.

- Ἄνοιγαν τά χεῖλη σέ διαρκῆ δοξολογία τοῦ Θεοῦ.

- Ἄνοιγαν τό στόμα τους πολλές φορές γιά νά ὑποδεχοῦν τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ.

- Ἄνοιγαν τά φτερά τῆς ἀγάπης τους

κι ἔτρεχαν σ' ὅλο τόν κόσμο καί μετέφεραν τό μήνυμα τοῦ λυτρωμοῦ καί σ' ἄλλα πρόσωπα.

- Ἄνοιγαν τά σπλάχνα τους καί δέχονταν στό πανδοχεῖο τῆς ἀγάπης τους κάθε πληγωμένο τῆς ζωῆς.

- Ἄνοιγαν τή διάνοιά τους στήν ὀρθόδοξη θεολογία, ἀποκλείοντας ὅποια δῆποτε ἀμφιβολία, κάθε ἐρωτοτροπία μέ πλάνη ἤ μέ αἶρεσι.

Σ' ὅλους αὐτούς, πού ἔκαναν τό μεγάλο ἄνοιγμα στό Χριστό, κάνει κι Ἐκεῖνος τό δικό Του μοναδικό καί αἰωνίας διαρκείας ἄνοιγμα: «*Εἴσελθε εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου σου*» (Ματθ. κε' 21).

Δ.Γ.Α.

Ἄγάπη καί στούς ἐχθρούς!

«*Ἐνόησον, ἀγαπητέ, ὅσον τῆς ἀρετῆς τό μέγεθος ταύτης ἀπό τῶν ἐπάθλων, ὧν ἐπηγγείλατο τοῖς ταύτην κατωρθωκόσιν ὁ τῶν ὅλων Θεός. Εἰπὼν γάρ, “Ἀγαπάτε τούς ἐχθρούς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τούς διώκοντας ὑμᾶς, εὐχέσθε ὑπέρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς” (Ματθ. ε' 44), ἐπειδή μεγάλα ἦν τά ἐπιτάγματα καί τῆς ἄκρας αὐτῆς ἀπτόμενα τῆς κορυφῆς, φησὶν· “Ὅπως γένησθε ὅμοιοι τοῦ Πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ὅτι τόν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ δικαίους καί ἀδίκους” (Ματθ. ε' 45)» (Ε.Π.Ε. 3,176).*

Μετὰ φρασις

Σκέψου πόσο μεγάλη εἶναι αὐτή ἡ ἀρετή (ἡ ἀγάπη στούς ἐχθρούς). Θά τό καταλάβης ἀπό τά βραβεῖα, πού ὑποσχέθηκε ὁ Θεός σέ ὅσους τήν ἐπιδιώκουν. Εἶπε πρῶτα: «*Ἀγαπάτε τούς ἐχθρούς σας, νά λέτε καλά λόγια γιά ὅσους σᾶς διώκουν, νά προσεύχεσθε γιά ὅσους σᾶς κακομεταχειρίζονται*». Καί ἐπειδή εἶναι μεγάλες οἱ ἐντολές καί δύσκολες καί ἀγγίζουσι τήν κορυφή, γι' αὐτό στή συνέχεια (ὁ Χριστός) λέει: «*Ἔτσι θά γίνετε ὅμοιοι μέ τόν ἐπουράνιο Πατέρα σας, διότι αὐτός ἀνατέλλει τόν ἥλιο Του καί στούς καλοῦς καί στούς πονηρούς καί βρέχει γιά τούς δικαίους καί γιά τούς ἀδίκους*.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Κοσμάς ὁ Αἰτωλός γιά τό Ναό καί τή λατρεία

Ἡ Κυριακή ἡμέρα

Εδινε μεγάλη σημασία ὁ ἅγιος Κοσμάς στήν Κυριακή ἡμέρα. Δέν μποροῦσε νά φαντασθῆ τήν ἡμέρα τοῦ Κυρίου νά τήν περιφρονοῦν οἱ χριστιανοί καί νά εἶναι ἄδειοι οἱ ναοί. «Ἐπρόσταξεν ὁ Θεός καί ἔγιναν ἑπτὰ ἡμέραι. Καί πρῶτον ἔκαμε τήν Κυριακήν καί τήν ἐκράτησεν διά λόγου Του. Καί τὰς ἄλλας ἔξι τὰς ἐχάρισεν εἰς ἡμᾶς νά ἐργαζώμεθα διά τὰ ψεύτικα ταῦτα γήινα· καί τήν Κυριακήν νά σχολάζωμεν καί νά πηγαίνομεν εἰς τὰς ἐκκλησίας μας νά δοξάζωμεν τόν Θεόν νά ἱστάμεθα μέ εὐλάβειαν, νά ἀκούωμεν τό ἅγιον Εὐαγγέλιον καί τὰ λοιπά βιβλία τῆς Ἐκκλησίας μας» (σελ. 118-119. Σημ.: Ὅλες οἱ παραπομπές εἶναι ἀπό τό βιβλίον «Κοσμάς ὁ Αἰτωλός» τοῦ Μητροπ. Φλωρινῆς Αὐγουστίνου Καντιώτου, ἔκδοσις ε', Ἀθήναι 1977).

• Ἡ Κυριακή εἶναι ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως. Τό τόνιζε ὁ ἅγιος Κοσμάς. Καί γι' αὐτό δέν ἤθελε νά μολύνεται ἡ Κυριακή μέ βιοποριστικές ἐργασίες. Τό κέρδος τῆς Κυριακῆς τό θεωροῦσε ἀφωρισμένο. Ἀλλά καί μέσα στήν ἐκκλησία δέν ἤθελε νά καλύπτεται ἡ ἀναστάσιμη χαρά καί λαμπρότητα μέ μνημόσυνα καί ἄλλες θρησκευτικές πράξεις. Σέ δύσκολα χρόνια, οἱ χριστιανοί τότε γέμιζαν τήν ἐκκλησία. Σήμερα οἱ ἐκκλησιές εἶναι σχεδόν ἄδειες. Μόλις τό 10% τῶν βαπτισμένων χριστιανῶν ἐκκλησιάζονται. Ὁ ἅγιος μέ αὐστηρότητα προειδοποιεῖ:

«Πρέπει, ἀδελφοί μου, νά χαιρώμαστε πάντοτε, μά περισσότερο τήν Κυριακήν, ὅπου εἶνε ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ μας. Τήν Κυριακήν νά πηγαίνομεν εἰς τήν ἐκκλησίαν καί νά στοχαζώμεθα τὰς ἁμαρτίας μας, τόν θάνατον, τόν παράδεισον, τήν ψυχήν μας, ὅπου εἶνε τιμιωτέρα ἀπό ὅλον τόν κόσμον, καί ὄχι νά πολυτρώγομεν, νά πολυπίνωμεν καί νά κάμνωμεν ἁμαρτίας, οὔτε νά ἐργαζώμεθα καί νά πραγματευώμεθα τήν Κυριακήν. Ἐκεῖνο τό κέρδος ὅπου γίνεται τήν Κυριακήν εἶναι ἀφωρισμένο καί κατηραμένο καί βάνετε φωτιά καί κατάρα εἰς τό σπίτι σας καί ὄχι εὐλογίαν. Καί ἡ σέ θανατώνει ὁ Θεός παράκαιρα ἢ τήν γυναῖκα σου ἢ τό παιδί σου. Ἐγὼ σᾶς συμβουλεύω νά φυλάγετε τήν Κυριακή, ὡς ἂν ὅπου εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τόν Θεόν. Ἐδῶ πῶς πηγαίνατε, χριστιανοί μου; Τήν φυλάγετε τήν Κυριακήν; Ἄν εἴσθε χριστιανοί, νά τήν φυλάγετε...» (σελ. 189-190).

Μέσα στό Ναό

Ἀπόλυτη ἡσυχία ἤθελε ὁ ἅγιος Κοσμάς μέσα στό Ναό. Κανείς νά μή κινηταί. Ὅλοι ἀφωσιωμένοι στήν προσευχή.

«Μπαίνατε, ἀδελφοί μου, ἄνδρες καί γυναῖκες, μέσα εἰς τήν ἐκκλησίαν μέ φόβον καί τρόμον. Καί νά μή κάμνετε κουβέντες. Καί νά μπαίνατε μέσα εἰς τήν ἐκκλησίαν, διά νά βλέπετε οἱ ἄνδρες τὰς γυναῖκας καί αἱ γυναῖκες τοὺς ἄνδρας, ἀλλά νά κάμνετε τόν σταυρόν σας μέ φόβον καί τρόμον, νά ἀκούετε τήν θεῖαν Λειτουργίαν, νά φωτίζεσθε καί νά καθαρίζεσθε ἀπό τὰς ἁμαρτίας σας» (σελ. 213).

Ἡ θεία Κοινωνία

Ὁ πρωταρχικός σκόπος τῆς ἐκκλησιαστικῆς συνάξεως εἶναι καί γιά τόν ἅγιον Κοσμᾶ ἢ μετάληψις τῶν Ἄχραντων Μυστηρίων. Δέν πηγαίνουμε στήν ἐκκλησία οὔτε γιά νά ἀνάψουμε ἀπλῶς ἓνα κερί, οὔτε γιά νά φιλήσουμε ἀπλῶς μερικές εἰκό- νες, οὔτε γιά ν' ἀκούσουμε τούς ψάλτες οὔτε γιά νά δοῦμε τά ἄμφια τῶν παπάδων καί τῶν δεσποτάδων. Γιά τόν Κύριο πηγαίνουμε. Γιά τήν δωρεά Του. Γιά τόν *Μυσ- τικό του Δεῖπνο*. Γιά τό «*Λάβετε φάγετε...*», γιά τό «*Μετά φόβου Θεοῦ, πίστεως καί ἀγάπης προσέλθετε*».

«*Θέλοντας ὁ Κύριος νά μᾶς δώσῃ ζωὴν αἰώνιον, τήν οὐράνιον τροφήν, ἐπήρ- εψωμί καί κρασί καί τό εὐλόγησε καί ἔκαμε τά ἄχραντα Μυστήρια, τό πανάγιον Σῶμα καί Αἷμα Του, καί μετέλαβε τούς δώδεκα Ἀποστόλους. Οἱ ἕνδεκα Ἀπόστο- λοι, εὐθύς ὅπου ἐμετάλαβαν τά ἄχραντα Μυστήρια, μέ καλήν γνώμην, μέ καλήν προαίρεσιν, ἐφωτίστηκαν, ἐλαμπρύνθησαν, ἐγιναν ὡς σοφοί διδάσκαλοι τοῦ κό- σμου*» (σελ. 268).

Κατανοητός ὁ τρόπος τῆς Λειτουργίας

Ἄν ἦταν σήμερα ὁ ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός καί τόν ἀφηγαν οἱ ἐκκλησιαστικές ἀρχές νά μιλήσῃ σέ ἱερατικές συνάξεις, θά διαφωνοῦσε ριζικά μέ τόν τρόπο, πού τελεῖται σήμερα ἡ θεία Λειτουργία, μέ τόν τρόπο ἀναγνώσεως τῶν Ἀναγνωσμά- των καί τῶν εὐχῶν, μέ τήν ὄλη ἀκαταστασία στους Ναούς. Σέ μία του διδαχή μέ τό γνωστό παραστατικό καί διαλογικό τρόπο λέει τά ἑξῆς:

«*Λοιπόν, ἀδελφοί μου, τί συμβολίζει τό ἅγιον Βῆμα καί γενικά ὁ Ναός; Τό ἅγιον Βῆμα φανερώνει τόν θρόνον τοῦ Θεοῦ. Τό καθολικόν φανερώνει τόν πα- ράδεισον. Καί ὁ νάρθηκας φανερώνει τήν θύραν τοῦ παραδείσου. Νά χαίρεσθε καί νά εὐφραίνεσθε καί ἡ ἀγιωσύνη σας, ἅγιοι ἱερεῖς, ὅπου σᾶς ἐχάρισεν ὁ Θεός τό ἅγιον Βῆμα, ὅπου εἶναι ὁ θρόνος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ*».

Ὁ ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός θέλει, ὁ Ἀπόστολος καί τό Εὐαγγέλιο νά ἀναγιώ- σκωνται, νά διαβάζωνται. Ἄλλωστε λέγονται Ἀναγνώσματα, καί δέν ἔχουν σχέσι μέ ψαλίσματα. Καί ὅταν τά Ἀποστολικά καί Εὐαγγελικά λόγια πρωτακουστήσαν, γίνονταν κατανοητά ἀπό τό λαό γιά τρεῖς λόγους.

- **Πρῶτον**, διότι μεταδίδονταν στή γλῶσσα τοῦ ἀκροατηρίου. «*Ἦκουον εἰς ἕκαστος τῆ ἰδία διαλέκτῳ*» (Πράξ. β' 6).

- **Δεύτερον**, διότι οἱ Ἀπόστολοι, καί πρό παντός ὁ Κύριος, ἐπέλεξαν τόν πλέ- ον κατανοητό τρόπο, γιά νά γίνουν πιστεύματα καί κτήματα τοῦ λαοῦ τά θεία λό- για.

- **Καί τρίτον**, διότι ἐνεργοῦσε τό Πνεῦμα τό Ἅγιον. Ἄν ἡ πηγὴ τῶν θείων νοη- μάτων τρέχη ἀπό τή βρύσι τῆς θεοπνευστίας, ἡ ἀποδοχὴ τῶν θείων νοημάτων γί- νεται μέ τόν φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

- **Πῶς θά προσέξουν τῆ θεία Λειτουργία**, ὅταν δέν λέγωνται εὐκρινῶς οἱ εὐχές ἢ ὅταν ἀποσπᾶται ἡ προσοχή μέ δευτερεύοντα πράγματα;

Γι' αὐτό καί προηγεῖται τῶν Ἀναγνωσμάτων ἡ εὐχή: «*Ἐλλαμψον ἐν ταῖς καρ- δίαῖς ἡμῶν, φιλόανθρωπε Δέσποτα, τό τῆς σῆς θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς καί τούς*

Γνωριμία Με τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ Δικαιοσύνη και σωτηρία

Ρωμ. 1' 9-12

Ἐλεημοσύνη και ὁμολογία (στ. 9)

Ἡ χάρις εἶναι ἡ προσφορά τοῦ Θεοῦ σ' ὅλους τούς ἀνθρώπους. Γιά νά οικιοποιηθῆ ὅμως ἕνας ἀνθρώπος τί σωτήρια χάρι, τί προσφέρει ὁ ἴδιος; Τήν πίστι και τήν ὁμολογία του. Ἔτσι τονίζει στή συνέχεια τῆς πρὸς Ρωμαίους ὁ Παῦλος: «*Ὅτι ἐάν ὁμολογήσης ἐν τῷ ὀνόματί σου Κύριον Ἰησοῦν, και πιστεύσης ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεός αὐτόν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ*» (στ. 9). Δηλαδή: Ἄν ὁμολογήσης μέ τό στόμα σου τόν Ἰησοῦ ὡς Κύριο και πιστεύσης μέ τήν καρδιά σου, ὅτι ὁ Θεός Τόν ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν, θά σωθῆς.

Ἄν ὁ Χριστός εἶναι Χριστός τῆς ὁμολογίας και τῆς ἀγάπης. Ὁ Σταυρός Του, μέ τίς δύο κεραίες, τήν κάθετη και τήν ὀριζόντια, φανερώνει τή διπλή κατεύθυνσι: Ἐνώνει τή γῆ μέ τόν οὐρανό (κάθετη). Ἐνώνει τούς ἀνθρώπους μεταξὺ τους (ὀριζόντια). Ἄν τήν ἀντιπροσφορά στό Σταυρό τοῦ Σωτῆρος τήν ἐμφανίσουμε σάν ἕνα ἄλλο σταυρό, τότε θά δοῦμε, ὅτι γινόμαστε μέτοχοι τῆς σωτηρίας, ἄν δείχνουμε ἀγάπη και στούς ἀνθρώπους και στόν Θεό.

• Ἡ ἀγάπη στό Θεό, καρπός τῆς βαθειάς πίστεως στή σωτηρία τοῦ Χριστοῦ, ἐκφράζεται μέ τήν ὁμολογία. Ἡ ἀγάπη στούς ἀνθρώπους, καρπός και αὐτή τῆς πίστεως στόν κοινό Σωτῆρα, ἐκφράζεται ὡς ἐλεημοσύνη και προσφορά.

Γι' αὐτό κατά τήν ἡμέρα τῆς κρίσεως μέ δύο κυρίως ζυγαριές θά κρίνη ὁ Κύριος τούς ἀνθρώπους. Ἡ μία εἶναι ἡ ζυγαρία τῆς ἀγάπης, ὅπως φαίνεται παραστατικά στήν περικοπή τῆς μελλούσης κρίσεως (Ματθ. κε' 31-45). Ἡ

ἄλλη εἶναι ἡ ζυγαρία τῆς ὁμολογίας: «*Πᾶς ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοί ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς*» (Ματθ. 1' 32). Βασική προϋπόθεσις γιά νά μᾶς ἀναγνωρίσῃ ὡς δικούς Του, εἶναι νά Τόν ἔχουμε ἀναγνωρίσει ἐμεῖς ὡς Σωτῆρα. Καί ἡ ἀναγνώρισις αὐτή τότε εἶναι γνήσια, ὅταν και στό περιεχόμενο και στό κῶρο εἶναι σωστή.

• Ἡ ὁμολογία παίρνει τόν Χριστό ἀπό τό κῶρο τῆς καρδιάς και τόν βγάζει πρὸς τά ἔξω. Ὁ Χριστός τῆς καρδιάς γίνεται και Χριστός τοῦ στόματος. Ὁ Χριστός τῆς μυστικῆς λατρείας γίνεται και Χριστός τῆς φανερῆς ἀποστολῆς και ἱεραποστολῆς. Ὁ Χριστός τῆς προσευκῆς γίνεται και Χριστός τοῦ κηρύγματος.

• Ἡ ὁμολογία φανερώνει τόν ἀληθινό Χριστό. Μπορεῖ κανεῖς νά μιλάῃ γιά τόν Χριστό, ἀλλά νά παρουσιάσῃ ἕνα ψεύτικο ἢ ἀλλοιωμένο ἢ ὄχι ὀλόκληρο Χριστό. Κάτι τέτοιο, ὅταν μάλιστα γίνεται ἐνσυνείδητα, ἀποτελεῖ πλάνη, ὄχι ὁμολογία. Ἡ ὁμολογία ἔχει σχέσι ὄχι μόνο μέ τό θάρρος, ἀλλά και μέ τήν ἀλήθεια.

Ἄν ὁ Χριστός εἶναι ὁ Ἰησοῦς. Καί Ἰησοῦς σημαίνει «ὁ Θεός εἶναι σωτήρας». Θ' ἄρκοῦσε τό ὄνομα Ἰησοῦς, γιά νά φανερώνη τή Θεότητα τοῦ Χριστοῦ. Ἀλλά γιά μεγαλύτερη ἐπικύρωσι τῆς Θεότητας τοῦ Χριστοῦ και γιά νά μή συγχέεται ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς μέ ἄλλα πρόσωπα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ὁμῶνυμα, γι' αὐτό ὑπογραμμίζει ὁ Παῦλος: «*Κύριον Ἰησοῦν*» (στ. 9). Τό «Κύριος» μέσα στήν Ἁγία Γραφή προσιδιάζει στόν Θεό. Ὁ Χριστός εἶναι ὁ Κύριος, ὁ ἀληθινός Θεός, πού ἔγινε ἀνθρώπος γιά τή δική μας σωτηρία.

• Ἡ ὁμολογία δέν εἶναι ἀπλή ἐξωτερική πράξις. Εἶναι ὁ καρπός τῆς ἐσωτερικῆς διεργασίας, πού λέγεται πίστις. Τίποτε δέν κυκλοφορεῖ σπὴν ἀγορά τῶν ἀξιῶν, ἂν προηγουμένως δέν περάσῃ ἀπὸ τὸν τόπο τοῦ ἐργαστηρίου. Τὸ ἐργαστήριον γιὰ τὸ χριστιανό εἶναι ἡ καρδιά του. Ἐκεῖ πρώτα μπαίνει ὁ Χριστός, ὡς σαρκωμένη, ὡς σταυρωμένη, ὡς ἀναστημένη Ἀγάπη. Κι ὅταν ἡ καρδιά, στρώνοντας τὸ στρωσίδι τῆς ταπεινώσεως, ὑποδέχεται τὸν Χριστό μέ τὴν ἀγκάλη τῆς πίστεως, τότε τὸν προσφέρει καί στό στόμα, γιὰ νά γίνῃ ὁμολογία, νά μεταδοθῇ καί σ' ἄλλους. Γι' αὐτὸ ὁ Παῦλος δέν ἀρκεῖται σέ μία ἐπαγγελματική καί μαγνητοφωνική ὁμολογία, ἀλλά προχωρεῖ στό βάθος τῆς καρδιάς, ἀπό ὅπου ἡ ἀληθινή ὁμολογία προέρχεται.

Μέ τὴν καρδιά μας νά πιστεύουμε. Χωρίς τὴν παραμικρή ἀμφιβολία. Ὁ Χριστός εἶναι ὁ ζωντανός Κύριος. Σταυρώθηκε, ναί, καί πέθανε πάνω στό Σταυρό, ναί, καί ἐτάφη. Ἀλλά δέν παρέμεινε νεκρός. Ἀκολούθησε ἡ Ἀνάστασις. Ἦταν καί ἀληθινός ἄνθρωπος ὁ Χριστός· γι' αὐτὸ καί ἔπαθε καί πέθανε στό Σταυρό. Ἀλλ' εἶναι καί ἀληθινός Θεός.

• Ἡ Θεόπτις ἀνέστησε τὴν ἀνθρωπότητα. Γι' αὐτὸ καί ἡ Ἀνάστασις ἄλλοτε παρουσιάζεται ὡς ἔργο τοῦ ἴδιου τοῦ Χριστοῦ (Μάρκ. 1στ' 9. Ρωμ. στ' 4. Α' Θεο. δ' 14), ἄλλοτε παρουσιάζεται ὡς ἔργο τοῦ Θεοῦ (Ρωμ. 1' 9. Α' Κορ. στ' 14. Β' Κορ. δ 14. Γαλ. α' 1). Ἄλλοτε τονίζεται, ὅτι ὁ Χριστός ἀφ' ἑαυτοῦ ἀνεστήθη, καί ἄλλοτε, ὅτι ὁ Πατέρας ἀνέστησε τὸν «παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν» (Πράξ. γ' 26). Ἡ αὐτὴ ἐνέργεια καί στὰ δύο λεγόμενα. Ἡ ἐνέργεια τῆς Θεόπτις νίκησε τὸν θάνατο καί ἔθεσε σέ λειτουργία τὸ γεγονός τῆς ἀναστάσεως.

Τὸ θέμα εἶναι δικό μας, ὄχι δικό Του. Ἐκεῖνος μπορεῖ καί ἀνασταίνεται· μπορεῖ καί ἀνασταίνει. Ἐμεῖς μπορούμε νά πιστεύουμε σπὴν ἀνάστασι·.

Καρδιά καί στόμα (στ. 10)

Ἡ δική Του ἀνάστασις γίνεται δική μας μέ τὴν πίστι καί τὴν ὁμολογία. Ἡ κρυμμένη, ὡς θησαυρός πολῦτιμος, πίστις ἐκτίθεται μπροστά στοὺς ἀνθρώπους στό ἐκθετήριον, πού λέγεται ὁμολογία, χωρίς φυσικά νά παύῃ νά πα-

ραμένη καί ὡς θησαυρός τῆς καρδιάς. Αὐτὸ ἔκανε ὁ Θεός καί γιὰ μᾶς. Ὁ Θεός Λόγος ἦταν κρυμμένος. Καί ἀποκαλύφθηκε, φανερώθηκε καί μίλησε. «Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο» (Ἰωάν. α' 14). Θά μπορούσε ὁ Χριστός νά ἔλθῃ στὸν κόσμο καί νά πάῃ κατ' εὐθείαν στό Σταυρό, χωρίς νά μιλήσῃ καθόλου. Δέν ἐνήργησε ὅμως ἔτσι. Ἦλθε καί δίδαξε. Κήρυξε «παρησια», δημόσια. Καί γιὰ νά κἀν σαφῆ τὴν ἀποκάλυψη τῆς ἀλήθειας Του, ἀλλά καί γιὰ νά μᾶς διδάξῃ, ὅτι δέν εἶναι δυνατόν νά σωθοῦμε, ἂν δέν μιλάμε, ἂν δέν ὁμολογοῦμε. Ἄλλωστε τὸ στόμα γιὰ μᾶς τὸ ἔδωσε ὁ Θεός; Γιὰ νά παρουσιάσουμε μικρά πράγματα ἢ νά βωμολοχοῦμε; Τὸ στόμα εἶναι τὸ ὄργανο τῆς πύθουμασπης λειτουργίας τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ λόγου, τῆς λογικῆς, τῆς σκέψεως. Τὸ ἔχουμε, γιὰ νά ὁμολογοῦμε τὸν Κύριό μας καί Θεό, τὸ γλυκύτατο καί ὑπερύμνητο ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ.

Τὸ καλὸ δῖο δέν ὑπάρχει, γιὰ νά γίνεται βρόχος πρὸς αὐτοκτονία, ἀλλά γιὰ νά μεταδίδῃ τὴν ἠλεκτρικὴ ἐνέργεια, τὸ φῶς, καί σέ ἄλλους. Τὸ στόμα δόθηκε, γιὰ νά γίνεται ὁ χριστιανός μεταδοτικός. Τὴν ἀλήθεια αὐτὴ τονίζει ὁ Παῦλος ἐντονώτερα: «Καρδιά γάρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δέ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν» (στ. 10). Δηλαδή: Μέ τὴν καρδιά πιστεύει κανεὶς γιὰ δικαίωσι, καί μέ τὸ στόμα ὁμολογεῖ γιὰ σωτηρία.

• Ὁ στόχος εἶναι ἡ σωτηρία μας. Νά σωθοῦμε ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καί τὸ θάνατο. Νά σωθοῦμε ἀπὸ τὴν αἰώνια κόλασι. Καί ἂν ἡ σωτηρία εἶναι τὸ βραβεῖο, πού λαμβάνουμε τὴν τελευταία στιγμή τῆς ἐπίγειας ζωῆς, πού εἶναι καί ἡ πρώτη στιγμή τῆς «ἡμέρας αἰῶνος» (Β' Πέτρ. γ' 18), αὐτὸ τὸ βραβεῖο δίδεται ἐπὶ τῆ βάσει τῆς «δικαιοσύνης» τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Χριστός, δηλαδή, μέ τὸ σταυρικό θάνατο, τὴν ἀνάστασι καί τὴν ἀνάληψί Του, ἐξασφάλισε τὴ δυνατότητα σέ κάθε ἄνθρωπο νά σώζεται. Καί ἡ δυνατότητα ἀρχίζει μέ τὴν πίστι καί ὀλοκληρῶνεται μέ τὴν ὁμολογία. Μέ τὴν καρδιά πιστεύουμε στὸν Χριστό. Κι αὐτὴ ἡ πίστις ἀφορᾷ σπὴ δικαιοσύνη, σπὴ δικαίωσι, πού προέρχεται ἀπὸ τὸν Χριστό. Μέ τὸ στόμα δέ ὁμολογοῦμε αὐτὴ τὴν πίστι στὸν Χριστό, κι ἔτσι ἐξασφαλίζουμε τὴ σωτηρία.

• Ἀρκεῖ μόνο νά πιστεῦῃ ἡ καρδιά, χωρίς νά ἐκφράζεται; Ἀσφαλῶς ὄχι. Ὅταν ἓνα δο-

χεῖο βράζει σέ υψηλή θερμοκρασία, δέν εἶναι δυνατόν νά μή ξεχειλίση. Ὁ ἐσωτερικός βρασμός γίνεται αἰσθητός στά χεῖλη τοῦ δοχείου (ἐξ οὗ καί ξεχειλίσμα). Ἡ καρδιά ἐσωτερικά βράζει ἀπό πίστι καί ἀγάπη στόν Χριστό τῆς «δικαιοσύνης», δηλαδή, τῆς σωτηρίας. Καί τό βράσιμο αὐτό δέν γίνεται νά μή ξεχειλίση. Φθάνει ὅπωςδήποτε στά χεῖλη καί γίνεται ὁμολογία. Ὅταν οἱ Ἰουδαῖοι ἔδειραν τοὺς ἀποστόλους μετά τὴν Πεντηκοστή καί τοὺς εἶπαν νά πάσουν νά μιλᾶνε γιά τόν Ἰησοῦ, ὁ Πέτρος ἐξ ὀνόματος ὄλων εἶπε: «Οὐ δυνάμεθα ἅ εἶδασμεν καί ἠκούσαμεν μή λαλεῖν» (Πράξ. δ' 20).

• «Οὐ δυνάμεθα». Εἶναι ἀδύνατο τῶν ἀδυνάτων γιά καρδιά πού κοκλᾶζει ἀπό πίστι καί ἀγάπη στόν Κύριο, νά μή μιλήσῃ γι' Αὐτόν καί σέ ἄλλους.

• Ἄρκεῖ νά ζῆ κανεῖς ἐσωτερικά τὴν πίστι του, χωρίς νά τό φανερώνη ἐξωτερικά; Ἀσφαλῶς ὄχι. Τό νερό, πού βρίσκεται καί τρέχει στά σπλάχνα τῆς γῆς, τότε εἶναι πολύτιμο, ὅταν βρισκῆ διέξοδο καί ξεκύνεται καί γίνεται πηγὴ, πού δροσιζει καί ποτίζει ἄλλους. Κάποτε μάλιστα δέν ξεπηδᾷ μόνο του τό νερό. Γίνεται γεώτρησης καί ἀναβλύζει εὐεργετικά γιά τίς καλλιέργειες καί γιά τοὺς ἀνθρώπους. Τό εἶπε ὁ ἴδιος ὁ Κύριος: «Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεύσουσιν ὕδατος ζῶντος» (Ἰωάν. ζ' 38).

• Ἄρκεῖ κανεῖς νά ἔχῃ καλὸ παράδειγμα, χωρίς νά λήν τίποτε γιά τόν Χριστό καί τό Εὐαγγελίον Του; Ἀσφαλῶς ὄχι. Ἡ ὁμολογία εἶναι καρπός τῆς πίστεως. Καί ἡ ἀγία ζωὴ ἓνα εἶδος ὁμολογίας εἶναι, ὄχι ὅμως τό μοναδικό. Ὅλοι οἱ ἅγιοι ἦσαν ὁμολογητές. Προκαλούμενοι ἔδιναν τὴ μαρτυρία τους. Πρόκλησις δέ γιά ὁμολογία δέν εἶναι μόνο τό μῖσος τῶν ἐχθρῶν· εἶναι καί ἡ ἀγάπη τῶν πιστῶν. Ἄν τό μῖσος τῶν ἀντιχριστῶν προκαλῆ τὴ θαρραλέα μαρτυρία, πού πολλές φορές γίνεται ὀδυνηρὸ μαρτύριο, ἡ ἀγάπη τῶν χριστιανῶν προκαλεῖ τὴ μαρτυρία τῆς ἱεραποστολῆς, πού γίνεται ἀδιάκοπος ἀγώνας καί πορεία θυσίας.

Ἡ πίστις ἀκαταίσχυτος (στ. 11)

Ἡ πίστις δέν ἀντιπαρτίθεται στά ἔργα. Ἀπλῶς μπαίνει ὡς ἰσχυρὸ θεμέλιο στά

ἔργα. Χωρὶς τό θεμέλιο, πού εἶναι ἡ πίστις, οὔτε ἡ ἀνοικοδόμησις τῆς σωτηρίας μας πραγματοποιεῖται, ἀλλ' οὔτε καί ἡ ἀγάπη εἶναι δυνατόν νά ἐπεκταθῆ. Ἀληθινὴ ἀγάπη, ἀληθινὰ ἔργα ὑπάρχουν ἐκεῖ πού ὑπάρχει ἀληθινὴ πίστις.

• Κάθε σπίτι μέ γερά θεμέλια, δέν φοβᾶται. Ἔτσι κι ἐκεῖνος, πού τὴ ζωὴ του τὴ θεμελιώνει πάνω σπὴν πίστι, δέν ντροπιάζεται, δέν ξευτελίζεται, δέν φοβᾶται, δέν καταρρακώνεται. Αὐτό τονίζει σπὴ συνέχεια ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «Λέγει γὰρ ἡ Γραφή: Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυθήσεται» (στ. 11). Δηλαδή: Λέει ἡ Γραφή: «Καθένας πού πιστεύει σ' Αὐτόν, δέν θά ντροπιαστῆ».

Τό χωρίο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, πού παρατίθεται ἐδῶ, εἶναι παρμένο ἀπὸ τόν προφήτη Ἡσαΐα. Μιλάει ὁ Κύριος: «Ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβάλω εἰς τὰ θεμέλια Σιών λίθον πολυτελεῖ ἐκλεκτόν ἀκρογωνιαίον, ἐντιμον, εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς, καί ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταισχυθή» (Ἡσ. κη' 16). Εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ πλέον μεσσιανικά χωρία τοῦ προφήτου. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ὁ λίθος ὁ ἐκλεκτός· ἐκεῖνος, πού τὴν προέλευσι καί δυνάμει του εἶδε ὁ ἄλλος προφήτης, ὁ Δανιὴλ (β' 34). Εἶναι ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος τῆς νέας Σιών, τοῦ νέου κόσμου, τῆς Ἐκκλησίας. Ὅποιος πιστεύει ἀκλόνητα στόν Χριστό, στό θεμελιακὸ ρόλο τοῦ Χριστοῦ, αὐτός οὐ καταισχυθήσεται, δέν ντροπιάζεται, δέν ζημιώνεται, δέν χάνεται.

• Καταισχύνῃ εἶναι νά κτίζῃς σπίτι πάνω σπὴν ἄμμο ἢ πάνω σέ σαθρά θεμέλια. Ἡ ἀμαρτία καί ἡ πλάνη οὐσιαστικά εἶναι καταισχύνῃ, ἀφοῦ κάθε προσπάθεια βελτιώσεως τὴν ἐκμηδενίζουν. Κάθε ἐνέργεια χωρὶς τόν Χριστό, πού εἶναι καί ἡ Ἀλήθεια καί ἡ Ἀγάπη καί ἡ Σωτηρία, εἶναι καταδικασμένη σέ ἀποτυχία. Ὁ ἴδιος εἶπε: «Χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν» (Ἰωάν. ιε' 5).

Καί ἡ ζωὴ τό ἔχει βεβαιώσει. Ποτέ χριστιανός, πού στήριξε τὴν ἐλπίδα σπὴν πίστι τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, δέν ἀπογοιτεύτηκε. Ἡ ζωὴ δέν τόν «κατήσχυνε».

Ἀντίθετα, ὅσοι θέλησαν ν' ἀγνοήσουν τό Σωτῆρα Χριστό καί νά ζήσουν χωρὶς τὴν Ἀλήθεια Του καί τὴν Ἀγάπη Του, αὐτοὶ τσακίστηκαν.

Δ.Γ.Α.

Ἐλεύθεροι ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Εἴμαστε χριστιανοί;

Ἄεγόμαστε χριστιανοί. Ἄντι-δρουῦμε, ἂν ἀμφισβητήσουν τὴ χριστιανωσύνη μας. Θέλουμε νὰ δείχνουμε, ὅτι εἴμαστε τόσο πολὺ χριστιανοί, ὥστε ἀνεχόμεστε καὶ τοὺς ἐχθροὺς μας ἀκόμα, ὅπως εἶναι οἱ... Τοῦρκοι! Γι' αὐτὸ καὶ σπεύσαμε σὲ ποικίλη βοήθειά τους, ὅταν ἐπλήγησαν ἀπὸ φοβεροὺς σεισμούς. Καὶ φυσικὰ ἢ ἀποστολὴ βοήθειας σὲ πληγέντες, ὅπου κι ἂν αὐτοὶ φυλετικῶς ἢ θρησκευτικῶς ἀνήκουν, εἶναι ὅπωςδὴποτε *χριστιανικὴ πρᾶξις*.

- Τοὺς ἐχθροὺς ἀόριστα δέν δυσκολευόμεστε νὰ τοὺς βοηθᾶμε μὲ κάποια ὑλικὴ συμπαράστασι.

- Τοὺς *προσωπικοὺς* μας ἐχθροὺς ὅμως δέν θέλουμε νὰ τοὺς βλέπουμε. Ἀμβλύνηκαν τὰ κριτήρια γιὰ τὸ ἂν εἴμαστε χριστιανοί. Γι' αὐτὸ παραθέτουμε μία Χρυσοστομικὴ περικοπὴ. Ταιριάζει τόσο καὶ στὴν ἐποχὴ μας, ὥστε νομίζει κανεὶς, ὅτι μᾶς δίνει τὴ *ζυγαριά*, νὰ ζυγιστοῦμε οἱ σημερινοὶ χριστιανοί.

«Ὅχ ὄρᾳς τί ποιοῦσιν;

Ὅυδεὶς τὰ τοῦ Χριστοῦ ζητεῖ, ἀλλὰ πάντες τὰ ἑαυτῶν.

Οἱ υἱοὶ αὐτῶν εἰς ἀσέλγειαν τρέχουσιν.

Οἱ πατέρες αὐτῶν εἰς πλεονεξίαν καὶ ἀρπαγὴν.

Αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἐπὶ τὰς φαντα-

σίας τὰς βιωτικὰς οὐ μόνον οὐκ ἐγκόπτουσαι τοὺς ἄνδρας, ἀλλὰ καὶ παροξύνουσαι.

Στῆθι γοῦν ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς.

Ἐρώτησον τοὺς ἀπιόντας καὶ ἐπαυιόντας, καὶ οὐδένα ὄψει ὑπὲρ πνευματικοῦ πράγματος σπεύδοντα, ἀλλὰ πάντας ὑπὲρ σαρκικῶν τρέχοντα.

Μέχρι τίνος οὐχ ἀνανήφομεν;

Μέχρι τίνος εἰς ὕπνον καταφερόμεθα βαθύν;

Ὅκ ἐλάβομεν κόρον τῶν κακῶν;»

(Ε.Π.Ε.18,238).

Μετὰ φρασις:

Δέν βλέπεις τί κάνουν αὐτοὶ; Κανένας δέν ἐπιζητεῖ τὰ τοῦ Χριστοῦ ὄλοι ἐπιζητοῦν τὰ δικά τους. Τὰ παιδιὰ τους τρέχουν σὲ ἀσέλγειες. Οἱ πατέρες τρέχουν ἀπὸ πλεονεξία ν' ἀρπάξουν. Οἱ γυναῖκες ὄχι μόνο δέν συγκρατοῦν τοὺς ἄνδρες τους, ἀλλὰ καὶ προκαλοῦν μὲ τίς κοσμικὲς τους φαντασίες. Πήγαινε στὴν ἀγορὰ καὶ ρώτησε αὐτούς, πού πηγαινοέρχονται. Κανένα δέν θά δῆς νὰ μιλάη γιὰ πνευματικὰ θέματα ὄλοι πασχίζουν γιὰ τὰ κοσμικὰ καὶ ὑλικά. Ἐπὶ τέλους, δέν θά συνέλθουμε; Μέχρι πότε θά κοιμώμαστε τὸ βαρὺ ὕπνο τῆς ἀμαρτίας; Ἀκόμα δέν χορτάσαμε κακά;

- Ἄς μὴν ἐμπαίζουμε τὸν ἑαυτό μας καὶ τοὺς ἄλλους.

- Ἄς ξυπνήσουμε ἀπ' τὴν *ψευδαίσθησι*, ὅτι εἴμαστε χριστιανοί.

- Ἄς μετανοήσουμε. Καὶ ἄς ἐκζητήσουμε τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

Ἄκροδεξιοί ἢ ἀντίθετοι;

Ἴδιος μετὰ τίς εὐρωεκλογές ἔκανε δύο σχετικά εἰλικρινεῖς παραδοχές. Πρόκειται γιὰ τὸν Πρωθυπουργό **κ. Κυριάκο Μητσοτάκη**. Μὲ μεγάλο θαυμασμό τὸν εἶδε ὁ Ἑλληνικὸ λαός. Τὸν πίστεψε ὡς μεγάλο ἠγέτη, καὶ ἐν πολλοῖς εἶναι. Ὅμως τὸ 41%, πού πῆρε στὶς περυσινές ἐθνικὲς ἐκλογές, κατέληξε στὸ 28% καὶ κάτι τῶν φετινῶν εὐρωπαϊκῶν ἐκλογῶν.

● Τὸ πρῶτο πού παραδέχτηκε μετὰ τὴν τόσο μεγάλη πτώσι σὲ ψήφους: «*Ξεχάστε - εἶπε - τὸ 41%!.*» Πιθανόν πάνω στὴ θλίψι του νὰ τὸ εἶπε.

● Τὸ δεύτερο πού ἔμμεσα, πλὴν σαφῶς παραδέχτηκε: «*Πιθανόν νὰ μὴν ἔπρεπε νὰ φέρουμε τὸν νόμο γιὰ τὸν γάμο ὁμοφυλοφίλων. Τὸ σφάλμα αὐτὸ στοίχισε σὲ ἀπώλεια πολλῶν ψήφων καὶ κατέβασε πολὺ χαμηλὰ τὸ κόμμα.*»

● Κύριε Μητσοτάκη, ἀποδώσατε τὴν κάθοδο τοῦ ποσοστοῦ τοῦ κόμματός σας στοὺς λεγόμενους **ἀκροδεξιούς**. Ὅφειλουμε νὰ σᾶς τονίσουμε μερικὲς ἐκλογικὲς ἀλήθειες.

1. Ποιοὶ εἶναι οἱ ἀκροδεξιοὶ ἀπὸ τὰ κόμματα πού ἔλαβαν μέρος στὶς εὐρωεκλογές; Τὸ ΠΑΣΟΚ; Ἀποκλείεται. Ὁ ΣΥΡΙΖΑ του κ. Κασσελάκη; Μπορεῖ ὁ πρόεδρος του νὰ εἶναι πάμπλουτος, κάτι πού θὰ μπορούσε νὰ τοῦ χαρίσει τὴν ἐτικέτα ἀκροδεξιοῦ. Ἄλλ' ὁ ἄνθρωπος, παρ' ὅλη τὴ χλιδὴ του ἐπιμένει νὰ θεωρῆ ἐαυτὸν «κεντροαριστερό» ἢ καὶ «ἀριστερό». Ἡ ΝΕΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ; Μὰ οἱ ὄπαδοί της εἶναι ἀπομεινάρια τοῦ ἀριστερόστροφου ΣΥΡΙΖΑ. Ἡ ΠΛΕΥΣΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ; Ἄλλ' ἡ γυναῖκα πού τὴν διευθύνει χρησιμοποιοῖ συνθήματα τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς. Τὸ ΚΚΕ; Αὐτὸ εἶναι πού ἀποκλείεται νὰ κοιτάξῃ «ἀκροδεξιά»...

2. Ποιούς λοιπὸν θεωρεῖτε «ἀκροδεξιούς»; Τὰ τρία ἐναπομείναντα κόμματα, τὴ ΝΙΚΗ, τὴν ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ καὶ τὴ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ; Μὰ καὶ τὰ τρία αὐτὰ κόμματα κυρίως ἀντιτάχθηκαν σὲ

σᾶς γιὰ θέμα, πού δέν ἔχει σχέση μετὰ ἀκροδεξιά ἢ ἀκροαριστερά. Καὶ τὸ θέμα εἶναι τὸ ἀνήθικο καὶ διεστραμμένο νομοσχέδιο, πού ψηφίσατε **ὑπὲρ τῶν ὁμοφυλοφίλων**. Νομίζετε, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαός θὰ σᾶς συγχωρήσῃ τὸ δικὸ σας κατ' ἐξοχὴν νομοσχέδιο, ὅπου καταπατήσατε (γιὰ νὰ μὴ ποῦμε «τσαλαπατήσατε») τὸν εὐλογημένο γάμο καὶ τὴν τίμια οἰκογένεια;

3. Σεῖς, κ. Μητσοτάκη, ψηφίσατε νόμο, ὅπου μπορεῖ ἓνας ἄντρας νὰ παντρεύεται ἓναν ἄντρα καὶ μία γυναῖκα νὰ παντρεύεται μία γυναῖκα! Ἄρα, ὅσοι δέν σᾶς ψήφισαν στὶς εὐρωεκλογές δέν εἶναι ἀκροδεξιοί. Μπορεῖτε νὰ τοὺς βάλετε τὴν ταμπέλα **«Χριστιανοὶ Ὁρθόδοξοι»**, μολοντί δέν εἶναι καὶ στὰ τρία κόμματα ἀκέραιοι Χριστιανοί.

4. Δέν θὰ προσμετᾶμε τὸν κ. Βελόπουλο στοὺς ἀκέραιους Χριστιανούς. Μιλάει βέβαια γιὰ Πατρίδα καὶ Ἐκκλησία, ἀλλὰ δέν ἐμπνέει ἐμπιστοσύνη γιὰ τίς θέσεις του. Ὅπωςδὴποτε ὅμως ὅσοι τὸν ψήφισαν (καὶ εἶναι πολλοί) ὡς **διαμαρτυρία** κατὰ τοῦ ἐκτρομακτικοῦ νόμου τὸν ψήφισαν, καὶ ὄχι ὡς ἀκροδεξιοί.

5. Στοὺς καλοὺς χριστιανούς μποροῦμε νὰ συγκαταριθμήσουμε ὅσοι ψήφισαν τὴν ΝΙΚΗ. Εἶναι ὅπωςδὴποτε πιστός ὁ Πρόεδρος της. Καὶ ὅπωςδὴποτε πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς μετὰ τὴν ψήφο τους ἔδειξαν ὅτι εἶναι ἐναντίον τοῦ δικοῦ σας νόμου καὶ ὄχι... ἀκροδεξιοί!

6. Στοὺς μὴ ἀκροδεξιούς συμπεριλαμβάνουμε καὶ τὴ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ. Στὸ λόγο της ἡ πρόεδρος της τὴν ἀντίθεσί της περισσότερο ἀπὸ ἄλλα θέματα τὴν ἔδειξε στὸν δικὸ σας, κ. Πρωθυπουργέ νόμο ὑπὲρ τῶν διεστραμμένων.

● Κύριε Μητσοτάκη, ἀντὶ νὰ ζητᾶτε ἀκροδεξιούς πού σᾶς πῆραν ἀρκετές ἐκλογικὲς μονάδες, νὰ κάνετε στροφή. Νὰ ζητήσετε συγγνώμη ἀπὸ τοὺς Ἑλληνες Ὁρθόδοξους, γιὰ τὸν πικράνατε καὶ τοὺς πληγώσατε.

● Νὰ εἶστε δὲ σίγουρος, ὅτι δέν σᾶς εἶ-

ναι αναγκαίος κάποιος κ. Πατέλης, όσο σᾶς είναι αναγκαίοι οί γνήσιοι Ἕλληνες καί πιστοί Χριστιανοί. Τό κατρακύλισμα ἄρχισε. Δέν σᾶς θέλουμε στόν ἐκλογικό πάτο. Σᾶς θέλουμε **ἡγήτη** τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων.

Ἡ ἀποχή δέν εἶναι ἐνοχή;

Καλύτερη ἢ θάλασσα, παρά ἡ παρυσία στήν ψηφοφορία! Μόνο πού καί ὅσοι τό θαλασσινό μπάνιο προτίμησαν, παρά τήν Πατρίδα, ἄς ξέρον, ὅτι κάποιο κράτος πιθανόν νά τούς σώσει ὅταν θά τά ἔχουν κάνει ὄλα... θάλασσα!

- Καλύτερη ἢ διασκέδασις, παρά ἡ συμμετοχή στή διαδικασία τῶν ἐκλογῶν! Μόνο πού ξεχάσαμε ὅτι ἡ ψήφος καί στήν Ἑλλάδα εἶναι ὑποχρεωτική. Ἐπίσης ψεχάσαμε ὅτι ὅποιος ἀδιαφορεῖ γιά τά «κοινά», αὐτός δέν θέλει κοινωνία, ἀλλ' ἔναν ἄκρατο ἀτομισμό.

- Καλύτερη ἢ κρίσις καί ἡ κατάκρισις ὄλων συλλήβδην τῶν ἐλλήνων, παρά ἡ σκέψις νά ἐπιλέξουμε τούς καλύτερους γιά τήν διοίκησι μιᾶς Πατρίδας, πού δέν μπορεῖ νά ζήσει μέ ἀδιάφορους καί τεμπέληδες;

- Καλύτερη ἢ ἀδιαφορία, παρά ἡ μικρή «σκοτούρα» τοῦ «γιατί νά πάω νά ψηφίσω»;

Τελικά ἡ ἀποχή τοῦ 60% τῶν ψηφοφόρων φανερώνει ὅτι τό μόνο πού δέν ἔχουμε εἶναι ἡ **πρόοδος**. Ἀσυνειδησία ἔχουμε, λίγο χρόνο γιά ἐλεύθερες ἐκλογές δέν διαθέτουμε.

Ποῦ νά τά πάω τά μάτια μου;

Καλοκαίρι. Ἡ θερμοκρασία ἀνεβασμένη σέ σύγκρισι μέ ἄλλες χρονιές. Καί φυσικά λαμβάνονται ἀρκετά μέτρα πρὸς ἀποφυγήν πυρκαϊῶν, θερμοπληξίας καί πολλῶν ἀσθενειῶν.

- Τό μόνο πού δέν ὑποστηρίζεται εἶναι ἡ σεμνότητα ἀνδρῶν, καί πρό παντός τῶν γυναικῶν. Δέν εἶναι μόνο οἱ τουρίστες, πού γυρίζουν στούς δρόμους σχεδόν ξεγυμνωμένοι. Εἶναι καί οἱ «ντόπιες», οἱ ἐλληνίδες, πού ἔχασαν παντελῶς τήν «αἰδῶ». Οὔτε κᾶν ψάχνουν νά βροῦν λίγο ἔστω ντροπή.

- Τό «ξετσιπόμα» ἔχει κατακλύσει καί τούς ἱερούς χώρους τῶν Ναῶν. Κάποτε ἔμπαιναν στήν ἐκκλησία οἱ γυναῖκες σύμφωνα μέ τήν... μόδα τοῦ ἀποστόλου Παύλου: «*Βούλομαι τὰς γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ, μετά αἰδοῦς καί σωφροσύνης κοσμεῖν ἐαντάς, ὃ πρέπει γυναιξίν ἐπαγγελλομέναις θεοσέβειαν*» (Α' Τιμ. β' 9).

- Φυσικά καί οἱ ἄνδρες ὀφείλουν νά εἶναι σεμνοί, ἰδίως τώρα τό καλοκαίρι. Ἀλλά σέ προκλητικότητα καί ἐρεθισμό εἶναι ἀσυναγώνιστες οἱ γυναῖκες. Ὅσο ὑπάρχει προσοχή στά μάτια, δηλαδή, ἐγκράτεια καί σωφροσύνη, περιορίζονται στό ἐλάχιστο τά ἀμαρτήματα τῆς πορνείας καί τῆς μοιχείας.

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος, ἐρμηνεύοντας τό χωρίο τοῦ Κυρίου γιά τό πονηρό βλέμμα (Μαθ. ε' 28), λέει: «*Ἀπό σωφροσύνης ἀγάπη τίκτεται, ἀπό δέ ἀγάπης τά μυρία ἀγαθά. Λιθίνας τοίνυν νόμιζε τὰς λοιπάς γυναῖκας, εἰδῶς ὅτι μετὰ γάμον, κᾶν*

ἸΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»
Ἑπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἄγγελ. Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 -105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἑπεύθυνος Τυπογραφείου:

Β. Μπουζάλας, 25 Μαρτίου 124, Περιστερί

Ἐτησία συνδρομή:

Ἑσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδᾶ καί Αὐστραλίας: δολλάρια 30.

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

ἀκολάστοις ἴδης ὀφθαλμοῖς ἐτέραν γυ-
ναῖκα, κἄν δημοσίαν, κἄν ὑπανδρον, τοῖς
τῶν μοιχῶν ἐγκλήμασιν ὑπεύθυνος γέγο-
νας» (Ε.Π.Ε. 27,114).

Μετὰ φρασις: Ἐκ τῆ σωφροσύνη
γεννιέται ἡ ἀγάπη. Ἐκ τῆν ἀγάπη γεν-
νιῶνται μύρια ἀγαθὰ. Σὺ ὁ ἄνδρας, νὰ θε-
ωρῆς ὅλες τίς ἄλλες γυναῖκες (πλὴν τῆς
δικῆς σου) σάν πέτρες, γνωρίζοντας, ὅτι
μετὰ τό γάμο, ἄν δῆς μέ πονηρά μάτια
ἄλλη γυναῖκα, εἴτε αὐτὴ εἶναι «κοινή», εἴτε
εἶναι παντρεμένη, ἔγινες ὑπεύθυνος γιὰ
ἐγκλήματα, πού διαπράττουν οἱ μοιχοί.

• Ἄλλοίμονο σ' ἐκείνους καί σ' ἐκεῖ-
νες, πού προκαλοῦν **πονηρά βλέμματα!**

• Ἄλλοίμονο καί στοὺς χριστιανούς,
πού ὑποτιμοῦν τό ἀμάρτημα τῆς **ὀφθαλ-
μοπορνείας** καί ρίχνουν τὰ μάτια τους
ἐκούσια σέ προκλητικά θεάματα!

• Ἄλλοίμονο καί στοὺς πρεσβυτέρους
καί ἐπισκόπους, πού ἀνέχονται προκλη-

τικά, γυμνά θεάματα ἀκόμα καί μέσα
στό χώρο τοῦ **Ναοῦ!**

Χαρά καὶ ἀσφάλεια

Ἐί πὸ ὥραιο ἀπὸ μία χριστιανική κα-
τασκήνωσι! Καί ὁ δικός μας Σύλλο-
γος ἔχει τὴν κατασκήνωσί του στὴν
Περαχώρα - Λουτρακίου, καί ἄλλες Ὁρ-
θόδοξες Ἀδελφότητες, ἀλλὰ καί οἱ περισ-
σότερες ἱερές Μητροπόλεις.

• Ὁ Χριστός εἶναι ὁ φίλος τῶν παι-
διῶν. Τούς χαρίζει παιχίδι καὶ κοινωνι-
κὴ ζωὴ.

• Ὁ Χριστός περιμένει τὰ παιδιά στὴν
πρωινὴ καὶ βραδυνὴ προσευχὴ.

• Ὁ Χριστός ὄχι μόνο εὐλογεῖ τὰ παι-
διά, ἀλλὰ καί τοὺς προσφέρει τό τιμιώτε-
ρο δῶρο Του, τό Σῶμα καὶ τό Αἷμα Του.

• Ὁ Χριστός ἐνώνει τὰ παιδιά σέ μιὰ
ὁμορφὴ κοινωνία. Τούς προσφέρει τὴν
ὁμορφὴ φύσι καὶ ὅ,τι ὑλικὸ χρειάζονται.

• Ὁ Χριστός θεμελιώνει μέσα τους
τὴν ἀρετὴ καὶ τὴν πίστι.

• Ὁ Χριστός θεμελιώνει τὰ παιδιά
στὴ ζωὴ τῆς ἀγνότητος καὶ τῆς ἀγάπης.

• Ὁ Χριστός ζητάει καὶ φέτος ἀπὸ
τοὺς γονεῖς νὰ στείλουν νὰ παιδιά τους
σέ χριστιανικὴ κατασκήνωσι.

• Ὁ Χριστός θὰ προστατέψῃ καὶ φέ-
τος τίς ψυχές καὶ τὰ σώματά τους.

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

τοῦ ἀρχιμ. Δανιὴλ Ἀεράκη

Εἰς μνήμη ὅσων ἔφυγαν γιὰ τὸν
Οὐρανὸ στό διάστημα 2017-2024.
Σελίδες 208. Τιμὴ 10 εὐρώ.
Τηλ. 2103212713, 2109765400.
e-mail: info@ioannsvaptistis.gr

Ὅσοι μποροῦν, ἄς στείλουν τά 10 εὐρώ καὶ γιὰ τό 2024

Οἱ φίλοι ἀναγνώστες ἄς στείλουν τὴ συν-
δρομὴ (10 εὐρώ) καὶ γιὰ τό ἔτος 2024.

• Στό λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.

IBAN: GR 790260236000390100353548

• Στό λογαριασμό:

123002002008865 ALPHA BANK.

IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

• Ταχυδρομικὰ στὴ διεύθυνσι: «**Βαπτι-
στὴς**», **Χριστοζοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.**

• Τοῦ ἐξωτερικοῦ τό ἔμβασμα στό ὄνομα
«**Βαπτιστὴς**» (χωρὶς τὴ λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: 2103212713 - 2103212107.